

Příběhy Mary's Meals

Mary's Meals se dotýká životů milionů lidí po celém světě. Nejedná se pouze o děti, kterým zajišťujeme jídlo ve školách, ale patří k nim i všichni ti, kteří se na činnosti Mary's Meals podílejí. Toto společné dílo spojují příběhy školáků a jejich rodičů, učitelů a farmářů, dobrovolníků, dárců i dalších podporovatelů z mnoha zemí světa.

Každý z těchto příběhů je jedinečný a důležitý.

Díky nim je Mary's Meals příběhem naděje.

Škola + jídlo = naděje

Příběhy dětí, které ve školách dostávají jídlo od Mary's Meals

Tijanjane

Věk: 11

Země: Malawi

Jedenáctilá Tijanjane žije v odlehlé části venkova v Malawi, kde se většina rodin pro zajištění obživy věnuje farmaření. V posledních letech však nepřicházejí dostatečné srážky a dlouhodobé sucho stále více ztěžuje pěstování plodin. V důsledku toho se děti jako Tijanjane málokdy doma nají.

„Dříve jsem musela prosit kamarády, aby se se mnou podělili o jídlo, ale od té doby, co zde začalo fungovat Mary's Meals, je pro mě chození do školy mnohem snazší. Normálně mám přes den hlad, ale když přijdu do třídy, můžu si dát kaši likuni phala. Dokážu se pak lépe soustředit a poslouchat učitele, protože nemusím myslet na to, že mám hlad.“

Její základní škola Namalondwe je jediným místem vzdělávání na míle daleko a Tijanjane stejně jako mnoho dalších dětí do ní musí každý den docházet pěšky pět kilometrů. Vědomí, že ji ve škole čeká jídlo od Mary's Meals ji tuto cestu ulehčuje a zároveň povzbuzuje její rodiče k tomu, aby jí poslali do školy místo práce na poli. Získání vzdělání je pro Tijanjane důležité také proto, že se chce v budoucnu stát učitelkou.

„Škola je důležitá, protože až vyrostu, chci být samostatná a nezávislá. Teď jsem ale šťastná, že můžu chodit do školy a mám dostatek energie, abych po hodině mohla hrát nohejbal s kamarády.“

Malawi patří mezi pět nejchudších zemí světa a potýká se s obrovskými problémy v oblasti vzdělávání, nedostatečného přístupu ke zdravotní péči a široce rozšířenou dětskou podvýživou. Zároveň je ale i místem, kde se v roce 2002 zrodila **myšlenka Mary's Meals** po setkání Magnuse s tehdy 14letým Edwardem, a v současnosti zde funguje náš program školního stravování v největší míře. Každý den v místních školách podáváme kukuřičnou a sójovou kaši (tzv. likuni phala) více než **1 045 000 dětem**, což představuje **30 % dětí na základních školách** z celé země.

Joseph

Věk: 8

Země: Madagaskar

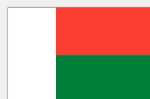
Josephovi je osm let a chodí do čtvrté třídy základní školy Tanambao. Se svou rodinou žije v severní části Madagaskaru a kvůli chudobě on i jeho rodina obvykle jí jen rýži a maniokové listy. Potřebnou energii a živiny tak získává hlavně ze školního jídla.

„Ve škole mám jídlo moc rád, protože je dobré, a navíc ho můžu jíst s kamarády. Když jsem poprvé slyšel, že začneme ve škole dostávat jídlo od Mary's Meals, nedokázal jsem si představit, že jde nakrmit tolik dětí každý den. Ale teď se to děje a je to super!“

Lauri

Věk: 8

Země: Madagaskar

Lauri navštěvuje základní školu Ambohimisafy v Ikonu na Madagaskaru a do budoucna má velké plány.

Jeho snem je stát se učitelem, a proto je pro něj důležité chodit do školy a získávat nové znalosti. Když není ve škole, pomáhá mamince vařit a starat se o mladší sourozence.

„Mám školu rád, protože se každý den dozvídáme nové věci. Kdybych nemohl chodit do školy, moc by mi učení chybělo.“

V chudých venkovských regionech na Madagaskaru pomáháme od roku 2019 a v současné době tak zajišťujeme výživné jídlo pro 25 460 dětí, včetně Josepha a Lauriho. Kromě toho se ale zaměřujeme i na podporu dětí, které se kvůli špatnému právnímu systému ocitly za malé přestupky ve vězení, aniž by u nich proběhlo soudní řízení. Ve většině případů se totiž jedná o krádež jídla, ke které je vedlo hladovění, a například děti obviněné z krádeže vanilkových lusků na Madagaskaru mohou strávit téměř tři roky ve vězení bez soudu.

Rima

Věk: 15
Země: Sýrie

„Jídlo ve škole od Mary's Meals je zdravé, dodává nám energii, a to je důležité proto, aby nás s bratrem maminka poslala do školy. Můj starší bratr mi navíc pomáhá s učením a vysvětluje mi obtížnější předměty, abych se mohla stát inženýrkou.“

Patnáctiletá Rima a její bratr chodí do školy v syrském Aleppu, kde Mary's Meals funguje od roku 2017.

Se svou rodinou žije stále ve stejném domě jako před 9 lety, když v Sýrii vypukla občanská válka a město bylo obléháno. Tehdy jí byly pouhé 4 roky. I přes částečné uklidnění konfliktu je situace v této oblasti stále nestabilní. Výroba i dovoz potravin jsou komplikované a miliony Syřanů jsou tak zanechány bez spolehlivého přístupu k jídlu. Společně s naší partnerskou organizací Dorcas se snažíme alespoň skrz zajištění každodenního jídla ve školách přinášet naději a stabilitu do života těchto dětí.

Tarek

Věk: 12
Země: Libanon

Tarek je také původem ze Sýrie, ale nyní žije v uprchlické osadě Bourj el-Barajneh na okraji Bejrútu. Jeho rodina uprchla do Libanonu z válkou zmítané Sýrie před několika lety.

„Dřív jsem bydlel ve velkém domě v Sýrii. Měli jsme zahradu a se strýcem jsme často chodili na pláž. Nyní máme v táboře jen malý dvoupokojový domek, ve kterém bydlím já, mých pět sourozenců, naši rodiče a teta s třemi bratrci.“

Od začátku syrské krize uteklo do Libanonu více než milion Syřanů, kteří zde žijí v chudobě a těžkých podmínkách s nadějí, že se jednou budou moct vrátit do svých domovů. Takový nárůst obyvatel však způsobil velké zatížení místní infrastruktury a veřejných služeb, a proto mnoho dětí syrských uprchlíků nechodí do školy. Tarek a jeho spolužáci mají štěstí a mohou navštěvovat neformální vzdělávací centrum v jejich táboře, kde Mary's Meals zajišťuje každý den zdravé wrapy plněné místními surovinami.

„Ve škole se mi líbí všechno. Mám rád učitele a rád si hraju se svými přáteli - Hasanem, Yamenem a Ahmadem. Kdybych nechodil do školy, všichni by mi moc chyběli. Mám rád i jídlo od Mary's Meals, protože mi dává sílu a lépe se mi učí. Moji rodiče říkají, že je důležité chodit do školy a získat dobrou práci. Já bych si v budoucnu chtěl otevřít svůj vlastní obchod se zeleninou, ale nejdřív se musím naučit dobře počítat.“

Precious

Věk: 11

Země: Zambie

Jedenáctiletá Precious Tonga chodí na základní školu Nyauzi v Zambii. Motivací k chození do školy pro ni není jen kaše likuni phala, ale i snaha pomáhat ostatním a v budoucnu něco změnit. Každodenní porce jídla jí dodává jak potřebnou energii k učení, tak k jejímu koníčku – hraní netballu s kamarády.

„Kaše ve škole od Mary's Meals mi moc chutná.

Díky ní dokážu lépe dávat pozor při hodině a zapamatuju si všechno, co jsem se naučila. Snažím se dobře učit, abych se mohla stát lékařkou a starat se o nemocné lidi z naší vesnice.“

Země, ve které se žije, se potýká s extrémní mírou podvýživy a vysokou nezaměstnaností. Velkým problémem je také nedostatek kvalifikovaných pracovních sil související s negramotností většiny obyvatelstva. Školní stravovací programy Mary's Meals v Zambii fungují již od roku 2014 a v současné době zde sytíme téměř 250 000 dětí.

Ester

Věk: 15

Země: Zambie

I pro Ester je každý den novou výzvou. Původně se narodila v Malawi, ale nyní žije se svojí babičkou v Zambii. Obvykle musí vstávat už ve čtyři hodiny ráno, aby stihla pomoci s domácími pracemi. Cesta do základní školy Kawambe jí trvá zhruba hodinu a před vyučováním ještě dohlíží na to, aby všechny třídy byly uklizené a připravené.

Ve škole se jí daří, je školní prefektkou a hraje nohejbal. Až vyroste, ráda by se stala zdravotní sestrou, protože se jí moc líbí jejich uniformy. Díky hrnku teplé kaše od Mary's Meals má Ester plno energie, aby se mohla ve škole naučit co nejvíc a sama říká:

„Škola je pro mě hodně důležitá, protože v budoucnu chci být nezávislá a nemít tak těžké podmínky jako teď.“

Manu

Věk: 11

Země: Indie

Aby se Manu dostal na vyučování, musí každé ráno ujít bosí čtyři kilometry do nejbližší školy v Lateharu. Zatímco on a jeho mladší bratři a sestry se učí základním znalostem, jeho starší sourozenci se doma starají o rodinná zvířata.

„Cesta do školy mi trvá každý den asi hodinu a většinou musím jít s prázdným žaludkem, protože doma nemáme nic k snídani. Jídlo od Mary's Meals je jedním z důvodů, proč chodím do školy. Občas mívám v poledne takový hlad, že se nemůžu dočkat, až zazvoní.“

Stejně jako mnoho rodin žijících v odlehlých vesnicích roztroušených po celém indickém venkově, i Manuovi rodiče mají malé pole, kde si pěstují vlastní zeleninu. Jeho maminka také sbírá dříví a prodává ho, aby získala peníze na rýži a další nezbytnosti. Uživat sedm dětí je však těžké, a proto jim velmi pomáhá jídlo podávané ve škole.

„Každý den je pro naši rodinu náročný, ale já jsem šťastný, že můžu chodit do školy, kde se učím a dostanu najíst. Zatím nevím, čím bych chtěl být, až vyrostu, ale rád bych žil ve městě a nemusel se bát, že nebude co jíst.“

Khushbhoo

Věk: 9

Země: Indie

U dívek, jako je devítiletá Khushbhoo z Indie, vzdělání otevírá cestu k lepší budoucnosti. Škola je pro ni bezpečným místem, kde se může setkávat s dalšími dětmi, učit se s nimi a hrát si. Často ale chodí do školy hladová, a proto jídlo, které dostává každý den v poledne, je pro její soustředění velice důležité.

„Po vyučování se cítím unavená a hladová. Díky jídlu od Mary's Meals mám ale více síly a energie ke studiu. Jídlo, které dostáváme během celého týdne, je vynikající! Mým velkým vzorem je moje třídní učitelka slečna Jyoti. Chci získat hodně vědomostí, abych mohla být učitelkou jako ona.“

Podpora vzdělanosti žen v Indii hraje důležitou roli při zlepšování zdejších životních podmínek. Diskriminace na základě pohlaví je v této zemi častým problémem, který pouze prohlubuje nerovnost ve společnosti. Přístup ke vzdělání je odpírán zejména dívkám z venkova, a proto pouze jedna ze 100 dívek v chudých oblastech Indie dosáhne středoškolského vzdělání.

Nebiat

Věk: 12

Země: Etiopie

Dvanáctiletou Nebiat velmi baví matematika a chce se stát učitelkou na základní škole Tsehafe-Werdi, kde studuje. Její škola se nachází v regionu Tigraje v severní Etiopii, která patří mezi nejchudší země světa. 94,7 % obyvatel si musí vystačit s denním rozpočtem odpovídajícím 2 dolarům.

Etiopie je také často sužovaná velkými suchy a více jak polovina obyvatel neumí číst ani psát. Přes 70 % dětí ve věku 7 až 15 let pracuje místo toho, aby chodily do školy, a dokonce 40 % z pracujících dětí je mladších 6 let. Mary's Meals se snaží podporovat místní děti tím, že podává jídlo ve školách. Děti dostávají „kinche“ (drcené obiloviny s cizrnou) nebo kukuřici a hrách. Díky tomu se pak mohou lépe soustředit na studium, které jim pomáhá na cestě za jejich sny.

Etiopie je zemí, kde kvůli velkému zastoupení rozličných etnických skupin dochází k častým konfliktům mezi obyvatelstvem. V listopadu 2020 vyústilo dlouhodobé napětí v severní části Etiopie (Tigraji) v **ozbrojený konflikt**, který zasáhl miliony lidí. Mnoho z nich muselo opustit své domovy a uchýlit se do provizorních táborů. Boje zasáhly i město Mekelle, kde se nacházely školy **s našimi stravovacími programy**. Mary's Meals bylo na tuto humanitární krizi schopno rychle reagovat a poskytnout potřebným **pomoc zajišťováním jídla v táborech**.

Proč se tolik dětí v rozvojových zemích chce stát v budoucnu právě učitelé?

Pro děti v zemích, kde Mary's Meals pomáhá, představují učitelé velký vzor a do jisté míry i hrdiny. Většinou se totiž jedná o lidi, kteří se tvrdou prací a studiem dostali z chudoby a vrátili se do svých vesnic, aby pomohli zlepšovat místní životní podmínky. Jsou pro školáky důkazem, že i člověk žijící na pokraji chudoby může být vzdělaný a najít si vlastní cestu za lepší budoucností.

Generace naděje

Příběhy mladých lidí, kteří vyrůstali s Mary's Meals

Daniel Manson

Pracovník Mary's Meals
Země: Libérie

„Mary's Meals ze mě udělalo to, kým teď jsem.
Bez této podpory bych své vzdělání
nedokončil.“

Daniel Manson patřil ke školákům, kteří dostávali jídlo od Mary's Meals. Nyní se stará o to, aby se tisíce dětí po celé Libérii mohly těšit na svou porci kaše při příchodu do školy. Jako regionální manažer je zodpovědný za logistiku a koordinaci přibližně 80 000 porcí každý školní den ve 119 školách napříč okresem Bomi. Jeho práce ho naplňuje radostí, protože může poskytovat dalším dětem pomoc, která jemu samotnému změnila život.

„Dětství jsem měl šťastné. Naše vesnice byla na kopci u řeky a jako kluk jsem tam rád rybařil a hrál si v lese. Moji rodiče pracovali jako farmáři, a i když jsme byli chudí, měli jsme vše, co jsme potřebovali.“

Když Danielovi bylo 10 let, vypukla v Libérii občanská válka a všechno se změnilo. Vesnice, kde s rodinou žil, se nacházela přímo v oblasti bojů, a proto museli všichni opustit svůj domov. Útočiště našli v uprchlickém táboře na okraji hlavního města Monrovie. V těžkých podmínkách se jeho rodina snažila každý den vyjít s penězi, ale bez příslibu jídla ve škole by Daniel nemohl chodit na vyučování a dokončit své vzdělání.

„Věděl jsem, jak důležité je pokračovat ve studiu, ale
kdyby nebylo Mary's Meals a jejich školního jídla,
bylo by to pro mě nemožné.
Získat takovou podporu bylo úžasné!“

Šest z 10 dětí ve věku základní školy v Libérii nechodí do školy, což představuje druhý nejvyšší počet ze všech zemí na světě. Ale díky každodenním hrdinům, jako je Daniel, chudé děti nacházejí cestu zpět do třídy.

Veronica Chipwanya

Univerzitní studentka
Země: Malawi

Univerzitní studentka Veronica Chipwanyaová byla jedním z prvních dětí, které začaly před více než 18 lety využívat našeho školního stravovacího programu v Malawi.

Jako malá vyrůstala pouze se svými sourozenci. Otec zemřel pár měsíců po jejím narození a o matku přišla v devíti letech. Stát se sirotkem v tak mladém věku bylo těžké a ona i její sourozenci si museli obživu zajišťovat sami.

„Tehdy moji bratři ani sestry nepracovali a někdy jsme museli vydržet celý týden bez jídla. Většinu času jsem byla příliš slabá. Před kaší jsem ve škole dělala, co jsem mohla, ale až jídlo a podpora od Mary's Meals zlepšily můj výkon a povzbudily mě v učení.“

Po dokončení základního vzdělání byla Veronica vybrána, aby navštěvovala střední školu v Blantyre. Mnoho malawijských dívek v jejím věku bylo již vdaných, ale Veronica se rozhodla vzdělávat a zajistit si lepší budoucnost. Následovala svůj sen stát se učitelkou a díky skvělým výsledkům byla přijata na obor ekonomie a pedagogiky na univerzitě v Malawi.

„Spousta mých starých přátel ze školy je teď vdaná. Ale já se chci soustředit na své vzdělání, protože jsem v životě zažila mnoho krutých chvil, a myslím si, že vzdělání je jediná cesta z chudoby. Proto tvrdě pracuji a chtěla bych povzbudit i ostatní dívky, aby nevzdávaly své studium a využily příležitost, kterou dává školní stravování.“

2014

2019

Dnes je Veronica úspěšnou absolventkou bakalářského studia v oboru učitelství a pokračuje na cestě za získáním magisterského titulu. Svým úsilím dává lidem důvod věřit v lepší budoucnost Malawi, protože právě mladí lidé jako ona mohou vymanit své komunity a svoji zemi z extrémní chudoby a závislosti na humanitární pomoci.

„Byla jsem hrozně šťastná, když mě jako jednu z mála vybrali na státní vysokou školu v Malawi. Nedokážu popsat ten skvělý pocit, když jsem získala svůj diplom! Stále jsem trochu nervózní, když přemýšlím o budoucnosti, ale jsem hrdá na to, čeho jsem dosáhla, a plná naděje, co teprve přijde.“

Jabulani Banda

Barman/číšník
Země: Malawi

Jabulanimu je 24 let a pracuje jako barman a číšník v Blantyre, druhém největším městě Malawi. V jeho bývalé základní škole v současnosti funguje náš největší stravovací program a každý školní den zde dostává kaši 10 000 dětí.

Avšak v době, kdy zde Mary's Meals poprvé začalo podávat dětem pokrmy, do školy vůbec nechodil. Vyrůstal v odlehlé venkovské vesnici a stejně jako většina ostatních dětí v jeho okolí si myslel, že škola není nic pro něj a je zbytečná. Když však slyšel, že se ve škole podává kaše likuni phala dětem, které chodí na vyučování, chtěl to taky vyzkoušet. Zavedení programu školního stravování vzbudilo zvědavost a nadšení nejen u mladého Jabulaniho, ale i u mnoha dětí z tohoto chudého regionu. Tehdy však nikdo z nich netušil, jakou změnou způsobí každodenní podávání kaše v jejich životě.

„Hned potom, co se začala podávat kaše v různých školách v Malawi, mělo to obrovských vlivů na vzdělávání. Je tu mnoho dětí, které chodí do školy právě kvůli této kaši, protože vědí, že když půjdou do školy, dostanou kaši. Když se jdou najíst, také se vzdělávají, takže bych řekl, že phala je pro spoustu dětí největší motivací. Býval jsem jedním z těchto dětí. Chodíval jsem do školy kvůli velkému hrnku kaše.“

„Bez kaše by učení bylo opravdu těžké a nevím, jestli bych byl tam, kde jsem dnes. Pamatuji si, že jsem to se školou vzdal. V mé vesnici většina lidí do školy taky nechodila, a proto jsem se soustředil jako ostatní jen na pěstování plodin, ne na školu. Ale jak se začalo mluvit o likuni phala ve škole, motivovalo mě to.“

„Jako malý kluk jsem občas viděl nějaký film, ale většina byla anglicky a ničemu jsem tam nerozuměl. Říkal jsem si, že kdybych jednoho dne uměl mluvit takhle anglicky, byl by to největší úspěch v mém životě! A díky vzdělání jsem se tak daleko dostal, bez něj bych dnes anglicky neuměl a ani bych tady nepracoval.“

„To, že Mary's Meals stále pomáhá tady v Malawi, je skvělá věc. Místní lidé se potřebují vzdělávat a každý na to má právo. Když se vzděláváte, dozvíte se, co můžete dělat, jaká máte práva a jak si je obhájit. Když jste vzdělaný, máte spoustu příležitostí, stáváte se lepší verzí sebe sama a můžete pomáhat druhým.“

Alinafe Nusuro

Reportérka
Země: Malawi

Každý příběh dospělého člověka, který díky Mary's Meals mohl dosáhnout svých cílů, je pro nás obrovskou motivací pokračovat dál. Jedním z nich je i příběh Alinafe, která nyní pracuje v Zombě jako reportérka pro YONECO FM, rozhlasovou stanici pro mladé lidi.

„Opravdu miluji svoji práci reportérky! Chci být hlasem méně privilegovaných a těch, jejichž hlas není slyšet. Jsem nadšená z toho, že můžu podporovat mladé, jako kdysi mě podporovalo Mary's Meals.“

Ani její cesta za vysněnou budoucností nebyla lehká. Jako dítě vyrůstala v chudé rodině, která žila v poloměstské čtvrti poblíž hlavního města Malawi. Její rodiče často neměli dost peněz na jídlo, a proto do školy chodila s prázdným žaludkem nebo na vyučování kvůli hladu nepřišla vůbec. Stravovací program Mary's Meals začal v její základní škole Zingwangwa fungovat od srpna 2007 a dodal tak Alinafe i jejím spolužákům potřebnou motivaci a energii k učení.

„Jídlo od Mary's Meals mělo opravdu ohromný vliv na můj život. Umožnilo mi vyniknout ve škole, mít skvělé výsledky. Zpočátku jsem byla jedním z těch žáků, co neradi chodili do hodin. Jakmile v naší škole začal tento stravovací program, bylo tu proto takové pravidlo, že kdo nechodí do hodin, nebude dostávat kaši. A já tak moc toužila dostávat kaši alespoň jednou za den, že jsem neměla jinou možnost, než se držet toho pravidla a chodit na vyučování. A tím jsem ve škole zlepšovala své výkony až tak, že jsem byla nejlepší ze třídy.“

Alinafe byla díky každodenní porci kaše natolik pozornější a aktivnější, že se stala jednou z nejlepších studentek školy a byla vybrána na dívčí střední školu Ekwendeni. I na této škole se jí dařilo, a proto se rozhodla pokračovat a v roce 2015 se zapsala na Institut žurnalistiky v Malawi. Dnes je reportérkou pro YONECO FM.

„Mary's Meals mi pomohlo a dnes jsem tam, kde jsem, právě díky nim. Velice to přispělo k mému úspěchu. A tak chci být také jedním z těch, kdo přispívá ostatním k jejich úspěchu. Jednou z výzev, které v Malawi máme, jsou děti vynechávající školu. V podstatě kvůli chudobě, nedostatku základních potřeb, nedostatku jídla v domácnostech. Takže pokud dítě nejedlo, určitě mi dáte za pravdu, že nemůže být aktivní, soustředěné, produktivní nebo přínosné společnosti a samo sobě.“

Příslib jídla ve škole pomáhá dětem zůstat ve třídě a realizovat svůj potenciál. Alinafe tak není ze svých přátel jediná, komu lepší vzdělání pomohlo na cestě za svým snem. Jedna z jejích kamarádek se stala účetní a další nyní dokončuje poslední ročník na univerzitě zemědělství a přírodních zdrojů v Lilongwe.

Komunita

Příběhy lidí, kteří jsou součástí Mary's Meals

Goodson Chalimba

Dobrovolník
Země: Malawi

Goodson je jedním z více než 80 000 dobrovolníků, kteří pomáhají se zajištěním školního stravování v Malawi. Žije v jižní části země, kde se svou manželkou vlastní malé pole poblíž jejich vesnice. Během roku průměrně vypěstují tři pytle kukuřice a mletých ořechů, ale tyto potraviny jim vydrží jen pár měsíců.

Každý den je tak pro něj výzvou, aby zajistil dostatek jídla pro svou rodinu. Stabilní zaměstnání je v této chudé oblasti těžké najít, a proto spoléhá na nájemné práce a potřebu výpomoci. Když má šťastný den, dokáže si sehnat práci, při které vydělá dost na nákup kukuřice k jídlu.

I přes vlastní složitou situaci však nezaváhal a na prosbu, zda by mohl ve škole jako dobrovolník vařit a podávat jídlo od Mary's Meals, odpověděl ano.

„Každý týden vstávám ve čtyři hodiny ráno a jdu do školy, abych našel dříví a nasbíral vodu. Během toho, co s ostatními dobrovolníky vaříme likuni phalu a mícháme ji v obrovských hrncích, většina dětí už přichází do školy. Polovina z nich nemá ani boty na nohou, ale všichni pevně drží svůj modrý hrnek na kaši.“

„Když školáci dojedí, vrátí se do tříd a my musíme ještě vyčistit hrnce a zamést kuchyň. Domů se vracím před polednem, abych si trochu odpočinul, a pak jdu hledat práci, abych něco přivydělal.“

Bertha Mwanza

Dobrovolnice
Země: Zambie

Bertha je naší dobrovolnicí v Zambii, kde pomáhá jako kuchařka na základní škole Hope Campus ve východní provincii země. Každý den vstává brzy ráno a chodí do místní školy vařit kaši pro děti, které přijdou na vyučování. Kvůli velké chudobě má většina rodičů v její komunitě problém uživit své rodiny a mnoho dětí tak chodí do školy hladových.

Právě proto je pro děti i tak obyčejné jídlo jako kaše velmi důležité. Poté, co Bertha viděla, jak děti začaly být šťastnější, zdravější a měly více energie na učení, rozhodla se zapojit a přispět vlastním dílem k rozvoji komunity.

„Jsem hrdá, že jsem součástí tohoto programu jako kuchařka. Dělá mi radost sledovat, jak děti čtou své knihy a sdílejí znalosti se svými spolužáky. Víím, jak vzácné a důležité je takové jednoduché jídlo v naší komunitě. Děti si toho moc váží.“

Esther Sengo

Učitelka
Země: Malawi

Zajištění jídla ve školách od Mary's Meals nepomáhá jen dětem, ale mění i příběhy jejich rodičů k lepšímu. Esther Sengo je učitelkou na základní škole Umodzi Katubza v Malawi.

Narodila se v Demokratické republice Kongo, odkud ale musela kvůli nestabilní politické situaci a strachu o své bezpečí uprchnout i se svými dětmi. Její manžel, který pracoval jako odborný asistent na univerzitě, se stal obětí jedné z čistek. Esther žije od roku 2015 v uprchlickém táboře Dzaleka, jehož součástí je také škola, kterou nyní navštěvují její děti.

„Když jsem přišla do Malawi, život nebyl snadný. Neměla jsem práci a byla doba, kdy jediné jídlo, které moje děti mohly mít, byla kaše ve škole. Mary's Meals pozitivně ovlivňuje zdejší komunitu a dává nám naději. Povzbuzuje rodiče, aby poslali své děti do školy. Život je nyní mnohem lepší, protože zde pracuji jako učitelka a můžu tak podporovat své děti.“

Maman Cisco

Farmářka
Země: Madagaskar

Maman Cisco hraje důležitou roli v životě dětí ve věznicích v Antanimorohe na Madagaskaru. Patří totiž mezi místní farmáře, od kterých získáváme suroviny na přípravu jídel Mary's Meals. Situace dětí ve věznicích je velmi komplikovaná, protože kvůli špatnému právnímu systému je většina z nich držena ve vazbě, aniž by u nich proběhlo soudní řízení, nebo jsou odsouzeny jen za malé přestupky.

Tyto děti žijí ve špatných hygienických podmínkách, přeplněných celách a bez pravidelné stravy a vzdělání. Ve spolupráci s místními a organizací Grandir Dignement se jim snažíme poskytnout alespoň skrz jídlo a vzdělání důstojnější podmínky a možnost druhé šance.

„Je velmi smutné, že se děti nacházejí ve věznicích, protože některé z nich tam nejsou vlastním přičiněním. Nedostaly se tam vlastní vinou ani v důsledku svého jednání. To je důvod, proč jsem z toho tak smutná. Dotýká se mě to a trápí mě to, protože mám děti, které jsou ve stejném věku jako ony. Jsem vděčná za velmi dobré vztahy, které spolu s Mary's Meals od začátku udržujeme. Práce, kterou společně vykonáváme, a pomoc, kterou přinášíme madagaskarským dětem v nouzi, je velmi prospěšná.“

Yamah Pewee

Matka
Země: Libérie

Yamah je matkou tří nyní už mladých dívek v Libérii. V této zemi nikdy nechodilo do školy 77 % nejchudších žen ve věku od 7 do 16 let. Yamah je však rozhodnutá, že její dcery nebude čekat stejný osud. Aby mohla platit za jejich vzdělání, pracuje na pozici školníka ve škole Musu N. Valentine v regionu Bong.

„Vzdělávání dívek je obzvlášť důležité, protože když vzděláváte dívku, vzděláváte národ. Moji rodiče mě nenechali chodit do školy kvůli mému pohlaví, ale já totéž svým dcerám neudělám. Je pro mě důležité a obohacující, že můžu pracovat jako školník, aby moje dcery mohly získat vzdělání.“

Starat se o tři dcery je pro Yamah jako samoživitelku náročné a jídlo od Mary's Meals ve škole je záchranným lanem pro celou rodinu. Navzdory výzvam, kterým čelí, Yamah dělá vše pro to, aby zajistila pro své dcery jasnější budoucnost stejně jako mnoho dalších rodičů v její komunitě.

Blessing a Zoe

Neteř a teta
Země: Libérie

O pětiletou Blessing z Libérie se od malička stará její teta Zoe a strýček Moses, kteří ji adoptovali už jako miminko. Rodiče zemřeli krátce po jejím narození na Ebolu, a tak se jí a jejích pěti sourozenců ujali ostatní členové rodiny.

„Blessing zatím netuší, že není moje dcera. Neví, co se stalo s jejími rodiči. Jednoho dne jí to povíme, ale chceme, aby co nejdéle mohla být tou bezstarostnou holčičkou, která miluje zpěv a svou živostí rozveselí každého ve vesnici.“

Zoe i Moses si uvědomují důležitost vzdělání a chtějí pro svou neteř to nejlepší. Každý den ji posílají do školy, ve které Mary's Meals podává dětem kaši likuni phala. Blessing je tak jedním ze 2 milionů dětí, které se s plným žaludkem můžou lépe soustředit na vyučování.

„Přála bych si, aby měla Blessing v budoucnu lepší život a jediný způsob, jak toho může dosáhnout, je vzdělání. S tím jí pomáhá jídlo, které dostává ve škole.“

Síla a podpora komunity

Mnoho dětí, kterým Mary's Meals zajišťuje jedno jídlo denně ve škole, jsou **sirotci** nebo žijí jen s jedním rodičem. V důsledku častých přírodních katastrof, válek, chudoby a nemocí zde lidé umírají velice brzy a bez rodičů vyrůstá více než **132 milionů dětí** z rozvojových zemí. V nejchudších regionech, kde je osiřelých dětí nejvíce, neexistuje nic podobného jako sirotčince a vláda se o tyto děti nezajímá. Péči o sirotky tak většinou převezmou jejich **prarodiče, příbuzní** nebo **ostatní lidé z komunity** a snaží se jim pomáhat i přes to, že mají vlastní děti a sami žijí na pokraji chudoby. Silné vazby a vzájemná podpora v komunitách je také **základem**, díky kterému může Mary's Meals v těchto oblastech fungovat. Za přípravou každého jídla totiž stojí **velká obětavost** a **zapojení místních dobrovolníků**.